

Vlaams
Parlement

Toespraak door Jan Peumans Vlaams Parlementsvoorzitter

Vrijdag 2 oktober 2015

Ter gelegenheid van de installatie van de Kunstcommissie

Geachte Voorzitster en Leden van de Kunstcommissie,
Geachte aanwezigen,

Graag dank ik u hartelijk voor uw aanwezigheid, hier bij de installatie van onze nieuwe Kunstcommissie. Het is mij ook een genoegen om de zes leden hier te mogen verwelkomen: als voorzitster mevrouw Eva Wittockx, de enige blijver, en verder de nieuwe leden Luk LAMBRECHT, Patrick RONSE, Stef VANBELLINGEN, Ann VANDERHEYDEN en Wim WAELPUT.

Als voorzitter van ons Vlaams Parlement hecht ik veel belang aan deze Kunstcommissie. Zoals u allen hoort te weten is ons Vlaams Parlement in 1971 ontstaan als 'Nederlandse cultuurraad' en in de volksmond worden Kunst en Cultuur meestal in één adem genoemd. Bij kunst denkt de meerderheid van onze bevolking spontaan zelfs aan beeldende kunst.

Zo sterk mogen we uw werkdomein als lid van de Kunstcommissie niet verenigen, integendeel. Kunst is een onlosmakelijk deel van onze maatschappij.

Van bij haar ontstaan heeft dit Vlaams parlement er dan ook voor gekozen om een staalkaart van Vlaamse kunst in haar gebouwen te installeren.

Op die manier vervult ons Vlaams Parlement een dubbele taak: enerzijds ondersteunt het de kunstenaars rechtstreeks in hun werk, anderzijds verbreidt het hun bekendheid.

Die aanpak is een bewuste optie geweest en bij elke rondleiding blijkt hoe geslaagd die keuze was. Onze gidsen hebben hier het afgelopen jaar meer dan honderd groepen rondgeleid, goed voor circa 20.000 bezoekers.

Die groepen variëren enorm, van schoolkinderen tot gepensioneerden. Voor velen onder hen doen de namen Fabre of Panamarenko wel een lichtje branden, maar hier krijgen ze

een tastbare illustratie van wat ze zich daarbij moeten voorstellen. Met deskundige uitleg van ons gidsenkorps, dat grotendeels uit vrijwilligers uit eigen huis bestaat.

Ook wanneer ik bezoek uit het buitenland mag verwelkomen in mijn eigen kantoor, staat iedereen met open mond, vaak met een monnellach, en soms met een brede grijns te staren naar 'De illusie van de macht' van Roger Raveel, zo vlak bij de voordeur van mijn kantoor.

Heel vaak willen ze op de foto met dat prachtstaaltje van creativiteit, maar de uitleg erbij confronteert die hooggeplaatste dames en heren vaak met hun eigen ego, iets wat mij zowat dagelijks overkomt als ik die werkplek betreed. (En dat is maar goed ook.)

Kunst draagt dus een boodschap uit. Vaak tijdloos, vaak ook heel actueel, want jonge kunstenaars laten zich graag inspireren door de wereld rondom zich heen.

Dat is altijd al zo geweest, daarvan vindt u dus voldoende voorbeelden in de gangen en de commissiezalen van dit parlement. Uw voorgangers, beste commissieleden, hebben dus uitstekend werk geleverd en daarvoor zijn we hen heel dankbaar.

Maar er is een stelregel die zegt dat men zijn geloofwaardigheid maar kan behouden door zichzelf constant te vernieuwen. Daarvoor is scheppingsdrang en creativiteit nodig. Vooral dat laatste: elke generatie bouwt haar inzichten op wat haar voorouders haar heeft nagelaten.

Daarom, beste commissieleden, ben ik blij dat ik hier zoveel jonge mensen voor mij zie staan. Het is een bewuste keuze geweest om u voor deze taak te vragen en we zijn ervan overtuigd dat u die taak met hart en ziel ter harte zult nemen onder de deskundige leiding van mevrouw Wittockx.

Mevrouw Wittockx, beste Eva,

U staat er onder meer voor bekend dat u vorig jaar in het museum M in Leuven een Ravage hebt aangericht. Excuseer, dat u mee Ravage hebt ingericht.

Die tentoonstelling naar aanleiding van 100 jaar Wereldoorlog 1 was maar een van de vele succesvolle initiatieven, waarmee u de tempel aan de Vanderkelenstraat een nieuw elan hebt gegeven.

Een nieuwe, verfrissende kijk, op ingrijpende gebeurtenissen van 100 jaar geleden.

Die tentoonstelling stond bij uitstek model voor een hedendaags kunstproject.

Eenzijds toonde het een pakket van Vlaams erfgoed, zoals het wandtapijt van Floris Jaspers, of de collectie vergeelde affiches uit het begin van vorige eeuw.

Anderzijds presenteerde het enkele pakkende werken van hedendaagse kunstenaars die op een eigenzinnige manier expressie gaven aan de manier waarop zij oorlog aan den lijve hadden ondervonden.

De replica van de Ishtarpoort vormde het sluitstuk: de ultieme combinatie van oud en nieuw, van een bouwwerk dat voor eeuwigheid bestemd was, nagebootst met alledaags wegwerpmateriaal.

Alle uitersten bij elkaar, Vlaams en mondiaal tegelijkertijd.

Zo hebben jullie in jullie Leuvens M-museum ook de functie van M-bassadeur uitgevonden. Een simpele woordspeling, maar ook daaruit blijkt creativiteit. Welnu, mag ik jullie allemaal vragen om van ons Parlement via de kunst een M-bassadeur van Vlaanderen te maken.

Mevrouw WITTOCKX, Ik ben ervan overtuigd dat u veel steun zult krijgen VAN Luk LAMBRECHT, Patrick RONSE, Stef VANBELLINGEN, Ann VANDERHEYDEN en Wim WAELPUT.

Ook zijn staan bekend als bommen van inspiratie en creativiteit in hun eigen kunstcentra.

En last but not least, in deze tijden van budgettaire krapte, wens ik u het wijze beoordelingsvermogen toe van een goede huisvader en –moeder.

Veel succes !

Ik dank u voor uw aandacht